

284. CHOZENÍ O TUŽBĚ

554.

Z Kunovic

Ja, cho - di - ua, chodi - ua po ze - le - nej ú - ce, po ze - le - nej ú - ce.

Ja, chodiua, chodiua
[: po zelenej úce; :]

Mám na vojně gauána,
komu bych fa daua?

Chodiua po skalce,
sbíraua uaskavce:

nosiua, nosiua
fialenku v ruce.

Chodiua po hájku,
zbíraua fialku:

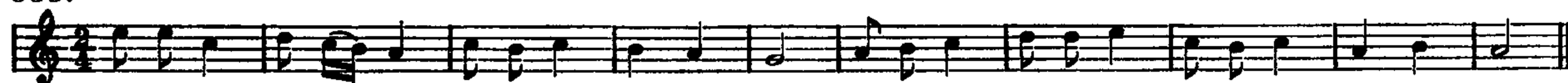
Nemožu zapomnět
na kunovské chuapce!

Fialenko modrá,
nerozkvétaj zrána!

O, jak je mně teskno,
po tobě, šohajku!

285. NEDOBŘE

555.

Jak je mně, tak je mně, šak mně do - bře né - ní, mo - je po - tě - še - ní krá - čí v štyrské ze - mi.

Jak je mně, tak je mně,
šak mně dobře není,
moje potěšení
kráčí v štyrské zemi.

Kráčí v štyrské zemi,
k maticce celensky;
ach, Bože, Rozbože,
dej jí navrácení.

Dej jí navrácení
šťastlivého domů,
a když přijde domů,
sejdeme se spolu.

556. *Jiné čtení*

Jak je mně, tak je mně,
šak mně dobře není,
moje potěšení
leží v černej zemi.

Plačte, oči, plačte,
enom nezlykajte,
čeho jste navykly,
toho odvykajte.

A vy ste navykly
se šohajem hrávat,
a včil je vám těžko
toho odvykávat.

286. MILÁ MÍSTO MATKY

557.

Od Slavkova. Zp. 1. 87

Jan - ku náš, Jan - ku náš, pěknó ko - šul - ku máš; kdo ti ju vy - pe - re, dyž maměnky ne - máš?

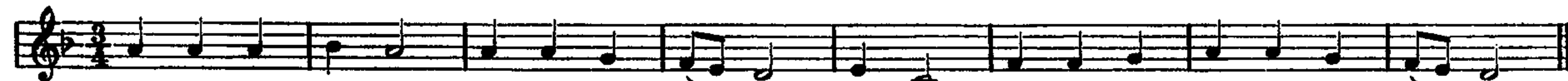
Janku náš, Janku náš,
tenkó košulku máš;
kdo ti ju vypere,
dyž maměnky nemáš?

Já nemám maměnky,
ale mám panenku,
vona mně vypere
tenkó košulenu.

Dyž mně ju vypere,
pěkně ju vyválí,
dyž puđu přes pole,
každé mě pochválí.

287. POHRŮŽKA

558.

Ja, po - čkaj, po - čkaj, šel - mo ja - ká - si, co sem se na - stál u o - ken va - ších.